GAZETA KRAKOWSKA

Nro 101

W Niedzielę Dnia 20 Grudnia 1801.

Z Wiednia d. 12. Grudnia.

Ważność z wielorakich względów dogodnego urządzenia ustanowień ubogich, iako też potężny iego wpływ do reszty publicznych zarządzeń, skłoniła J. C. K. M. do wyznaczenia nadworney kommissyi, którąby mu podała plany do wydoskonalenia w całey rozciągłości tuteyszego ubogich ustanowienia, tak co do prac, edukacyi, medycyny, iako też innych urządzeń, tak żeby ich potem można było na resztę C. K. dziedzicznych kraiów rozciągnąć. Dla uskutecznienia tego tak bardzo J. C. K. M. obchodzącego interessu, raczył J. C. K. M. wyznaczyć do tey kommissyi ministra stanu i konferencyynego hrabiego Colloredo, kommissarzami zaś mianował jenerała adiutanta F. M. L. hrabię Lambertti, konsyliarza stanu i konferencyynego Lorenz, konsyliarza nadwornego i tymczasowego prezesa rządowego hrabię Kufstein i konsyliarza nadwornego i policyi dyrektora Ley, aktuaryuszami nadwornego sekretarza przy włoskiey kancellaryi Bianchi i gubernialnego Austryi koncepistę Perger, z tym dokładem, ażeby każdy z nich odbywał procz tego obowiązki urzędu swego. Gdy daley ustanowienia ubogich wolnego miasta Hamburga szczególnieyszą maią zaletę, i gdy właśnie znayduiący się tu Króla Jmc Duńskiego konsyliarz stanu Vogt, który do ich zaprowadzenia i urządzenia wiele się przyłożył, oświadczył J. C. K. M. dla pożytku C. K. kraiow chęć udzielenia w tey mierze swych myśli. Tak co do Hamburga, iako też zebranych w wielorakich swych podrożach postrzeżeń, widokow &c. przeto został od J. C. K. Mci wezwanym aby się na posiedzeniach tey kommissyi znaydował i radą swoią i widokami ią wspierał. Nadto gdy iest nieuchronną potrzebą, aby ta kommissya iak nayskrótszą drogą otrzymała potrzebne akta zaczem upoważnił ią J. C. K. M. aby wglądaiąc w wszystko zasięgnęła od wszystkich urzędow potrzebnych aktów i innych obiaśnień na piśmie lub dla skrocenia czasu ustnie, w czem ma się prosto do urzędów kraiowych udawać.

Donieśliśmy iuż dawniey o spuszczaniu się 8 Francuzow do Czary Wezuwiusza. Ta ich odwaga godna iest, ażeby tu niektóre iey szczeguły przytoczyć.— Kto chce poznać wszystkie ich trudy, niech sobie wystawi, że gora ta wznosi się nader spadzisto na 3600 stop nad powierzchnią spokoynego morza, gdzie czepiaiąc się rozmaicie, częstokroć aż do kolan w popiele brnąć potrzeba. Lubo wielu uczonych, a niewspominaiąc innych sam kawaler Hamilton 62 razy zwiedził tę gorę, od roku 1779 iednak nikt się nie odważył do czary spuścić, od którego czasu wybuchy Wezuwiusza kształt iey zupełnie odmieniły. Czara ta znayduie się teraz o 200 stóp niżey od wyższego otworu wulkanu, który potrzeba wprzod przebydź nim się do niey dostanie. Sciany w niey są z popiołu, lawy, i wapiennego kamienia, która wcale nie będąc spoionemi za naymnieyszem poruszeniem zwalaią się. Spadzistość gory tak iest przykra, że częstokroć na rękach i nogach piąć się potrzeba, grzebść po kupach popiołów, przebywać łomy lawy i skakać po przepaściach. Nied bali nasi wędrownicy na wszystkie Neapolitanów przestrogi poiechali, w 8 parokonnych powozach d. 18 Lipca o godzinie, 11 ½ w nocy, gdzie iescze 6 innych Francuzow do nich się przyłączyło. Ci nieśli powrozy i inne narzędzia. Skoro stanęli pod gorą wsiedli zaraz na muły, na których aż do połowy gory iechali, stamtąd musieli iść pieszo aż na wierzchołek, gdzie się zupełnie wyniszczeni na siłach o godzinie 3 po północy dostali i tam aż do wschodu słońca wypoczyli. Znalazłszy mieysce do weyścia, spuścił się naypierwey jenerał adjutan Dampierre z malarzem Vicar. W trzeciey części drogi wstrzymała ich pieczara 50 stóp głęboka. Niepodobna było ią przebydź, i gdy wszędzie ziemia się zapadała cofnęli się czem prędzey, lecz zaledwo zdążyli się oddalić, aż natychmiast mieysce na którem stali, zapadło się w czarę. Z tem wszystkim z drugiey strony gdzie łatwieyszy był przystęp spuś ł się sekretarz legacyi Debeer z iednym Lazaronem. Trzecią część drogi po kupach popiołu odbywszy, stanęli nakoniec na iedney wysokości, którą przebydź potrzeba było dla dostania się do niższey części czary. Lazaron lękał się mu towarzyszyć, aż dopiero za daniem podwoynego dukata odwagi nabrał, przeżegnał się i skoczył z Debeer po kupach popiołow, po gruzach lawy i kamieni aż na same dno czary, skąd stoiących na gorze swoich towarzyszow krzykiem radosnym o tem uwiadomili. Ci puścili się natychmiast za niemi wpośrzod takichże samych niebezpieczeństw. Gdy wszyscy na iedney sztuce stopionego kruszcu dla wypoczynienia usiedli, Vicar ten widok natychmiast odmalował. Nie mieli oni żadnych instrumentów dla czynienia ważnieyszych doświadczeń. Termometr Reaumura na wierzchołku Wezuwiiusza stał na 18 stopni, na dnie zaś czary podniosł się do 16 stopni. Tam musieli chodzić po lawie nader dziurkowatey, która się nawet w wielu mieyscach pod nogami uginała. Z czary i ścian pobocznych bałwany dymu szybko się w gorę wznosiły. Nasi wędrownicy oddychali w pośrzod tego dymu bez naymnieyszego uszkodzenia. W iednym z bałwanow termometr poszedł do 54 stopni, w innych stał na 22. Z otworu na

pół pumexem zawalonego wychodziło niezmierne gorąco, termometr atoli nad 21 stopni wyżey się nie wzniosł. Pomiędzy utworami wulkanicznemi naywięcey znaleziono siarki i lawy, i nieco bazaltu, którego iedna sztuka mocno wypolerowana ściągnęła naszych wędrowników uwagę. W stronie północney czary znaydowały się 2 znaczne rozpadliny do 25 stop głębokie w kształcie wywroconey kuli. Lecz ani ciepła ani dymu nie wypuszczały. Po uczynieniu tych postrzeżeń udali się na powrot w gorę, co daleko przykrzey im było niżeli się spuszczać, popioł albowiem usuwał się pod nogą, a tak 6 krokow czyniąc ledwo ieden uchodzili. Nakoniec powrócili szczęśliwie, kamienie które Wezuwiiusz wyrzuca, bynaymniey nie odmieniaią swoiey istoty, i ta tylko iest iedyna gora, w którey tę osobliwość postrzegaią.

Z Brynu d. 12. Grudnia.

Dowiaduiemy się z Konstantynopola, że Porta mianowała Abdul Achmeta swym pełnomocnym ministrem w Wiedniu, który iuż w tę podróż się udał. Ten Abdul Achmet iest baszą trzytulnym i w ostatniey woynie dowodził 30,000 ludzi przeciwko jenerałowi Suwarow. Męztwo swoie dał nawet poznać w Egipcie, gdzie ciężko ranionym został, ale iuż do zdrowia powrócił. Wystawiaią go bydź człowiekiem nader ludzkim. Orszak iego składać się ma z 44 osob. — Od floty kapitana baszy przybyły tam 2 okręty; on sam za kilka dni iest spodziewany. D. 7 Listopada dawano w Konstantynopolu wspaniały faierwerk wystawuiący zdobycie Kairu i Alexandryi. W. Sułtan wszystkich ministrow zagranicznych nań zaprosił. Tegoż dnia Reis Effendy oznaymił posłowi francuzkiemu o zawarciu pokoiu między Portą i Francyą. Z Londynu przybył nowy poseł, lord Elgin iednak ieszcze nie iest odwołany. — Od kilku dni pokazuią tam publicznie podarunki, które Król Hiszpański za przyięcie swoiego posła kawalera Corall dla W. Sułtana i członkow Dywanu przeznaczył. Podarunki dla W. Sułtana składaią się z 4 żyrandoli, okazałego srebrnego serwisu, dowcipnie wyrobionych puzderek z naczyniami do kawy, przepysznego ściennego zegaru z kurantami, bogato tkanych dywanow i kobiercow i kosztowney porcellany. Dla ministrow zaś nader szacowne pierścienie, tabakiery, i zegarki z wielkiemi brylantami. Wszystko to było wygotowane w Wiedniu, i nie tylko przypadło do smaku Turkom dla okazałości, i sztuki trafienia w gust wschodni, ale nadto ieszcze ich podziwienie ściągnęło. — Na czarnem morzu nawałność kilka okrętów kupieckich rozbiła.

Wyiaśnia się teraz, że upór belgradzkich Janczarow, nie tylko z liczby taiemnych stronnikow, ale nawet z nadziei posiłków od Pasmao Oglu pochodzi. Ten bowiem trzyma zawsze w gotowości 15,000 woyska, ażeby z niemi za pierwszym skinieniem pośpieszył Belgradanom na pomoc. Tym czasem Porta zdaie się bydź całkiem zaiętą pokonaniem tego buntownika. Już wielu baszow z 7000 Kersyalow, 10,000 Spahow i znacznym korpusem Janczarów udało się ku Belgradowi, Nissie, Widdinowi i innym okolicom. Wszystko zależy od szczęśliwego skutku pierwszey rozprawy, i gdyby się los bitwy na stronę Pasman Oglu przeważył, powszechna anarchia w całem państwie tureckim iest nieu-

chybne. Przednia straż tey armii iuż się blizko Belgradu znayduie, i 12,000 Spahow zbliżyło się do Alernicy i Jagodyny, co iest przyczyną wstrzymania czynności handlowych. Tym czasem co raz większa panuie nadzieia, że powstanie Pasman Oglu wkrótce swoy koniec weźmie, a to z przyczyn: 1) Ponieważ iego byt żadne z mocarstw nie obchodzi; 2) ponieważ Porta całą swoią siłę przeciwko niemu obraca; 3) ponieważ mu Dywan przez hospodara wołoskiego wielkie obiecał korzyści; 4) ponieważ wiele żołnierzy opuszcza iego armią, i nie dawno 1200 ludzi przeszło na stronę hospodara wołoskiego, i będzie służyć przeciw swemu bywszemu naczelnikowi. Powszechnie głoszą, że basza belgradzki będzie przeniesiony na Valesy baszę Bośnii, a tamteyszy basza ma zostać Kaim Agą W. Wezyra. Do Belgradu zaś przyiedzie bekirbasza, człowiek pełen dobroci i światła, dla zakończenia tam rozruchow. Janczarowie z tey przemiany baszow mocno są nieukontentowani i wszelkich sposobow używaią dla przeszkodzenia temu. — Listy z Zemlina donoszą, że czas kwarantany cesarskiey iest przedłużony.

Z Iospruka smutną odbieramy wiadomość, że Arcy Xiężniczka Elzbieta tak dalece tknięta paralizem została, iż bez nadziei życia zostaie. Smierć iey zasmuciłaby mocno kray tyrolski, który doznawał iey macierzyńskiego przywiązania.

Z Paryża d. 27. Listopada.

Listy z Tulonu donoszą o przybyciu tam jenerała Menou z Egiptu.

Instytut narodowy na ostatniem swoiem posiedzeniu mianował członkami zagranicznemi do wydziału nauk wyzwolonych i kunsztów między innemi Cesarotte, Hayne, Klopstoka, Sherydana, Meryana, Horne Tooka i t. d.

Konsulta czyli wybor osób ze wszystkich stanow Rzpltey cisalpińskiey, którą pierwszy konsul do Lionu wezwał, składać się będzie z 486 osób, które d. 11 Grudnia zgromadzą się na pomienione mieysce. Ministrowie związkow wewnętrznych i zewnętrznych poiadą tam z pierwszym konsulem. Mowią, że się on tam dopiero po pokoiu w Amiens uda.

Listy z Pamiers donoszą, że tamteysi mieszkańcy w czasie uroczystości pokoiu żądali od swoiey municypalności, ażeby w tem mieście ulica zwana *Jakobińska* wzięła nazwisko *ulicy pokoiu.* Municypalność zezwoliła na to żądanie, i natychmiast na pomieniony ulicy drzewo pokoiu zaszczepiono, które w dzień uroczystości było ozdobione wieńcami, gierlandami i napisami na cześć pierwszego konsula.

W tym miesiącu przybyło do portu Hawr 14 statków angielskich, 1 hollenderski, 5 pruskich, 7 duńskich, 5 szwedzkich, 2 hamburskie, 1 bremenski, 7 amerykańskich.

Prefekt departamentu Cote d'Or podał proiekt wystawienia posągu bohatera z napisem prostym *Vir* (Mąż) po którymby bardzo łatwo pierwszego konsula poznać można było. Mieszkańcy Begeraku piszą że wiek XIX powinien się nazywać *Wiekiem Bonapartego.* Wielu jenerałow, a pomiędzy niemi bywszy kommendant Kairu Belliard, Humbert, Sarrazin St. Cyr, i t. d. przesłali pierwszemu konsulowi adress z życzeniem szczęścia pokoiu.

Rada handlowa w Bordeaux podała prozbę jenerałowi Leclerc, iadącemu do

St. Domingo w urzędzie jeneralnego rządcy, ażeby dał baczność na wszystkie urządzenia, które życzą sobie poczynić w widokach handlowych na St. Domingo.

Legatowi papiezkiemu kardynałowi Caprara bardzo niepodobał się wybor prezydentów trybunatu i ciała prawodawczego. Chabaud Latour prezydent trybunatu, iest nader gorliwy protestant, i w teraźnieyszych okolicznościach mocno za wyznaiącymi tę religią obstaie. Dupuis, który w przytomności legata został obrany prezydentem ciała prawodawczego, iest autorem dzieła pod tytułem: " O początku wszystkich religiy „ w którem się pokazuie nie bardzo wielkim przyiacielem religii katolickiey.

Część woysk naszych w Hiszpanii będących ciągnie do Kadyxu, gdzie na okręty wsiądzie.

Ob. Lacepede został obrany prezydentem senatu.

Jeden medalorzeźbiarz w Londynie wybił medal z cyny na cześć pierwszego konsula, który po 3 pencow przedaie. Na iedney iego stronie znayduie się popiersie pierwszego konsula, na drugiey napis: "Mądry w gabinecie, odważny w boiu. „

Okręty kupieckie budowane za granicą, nie będą mogły bydź kupowane we Francyi.

Poseł palatynobawarski szczególnieyszego tu doznaie szacunku, i zdaie się, że interes dworu iego od nieiakiego czasu nader pomyślny wziął obrot.

Jenerał pruski Escarpi, kapelmayster Winter przybyli tu z Monachium. Baronowa Coudenbove wyiechała stąd do Bruxelli, a poseł Xcia Tourntaxis, baron Vriats do Londynu.

Na mieysce senatora zmarłego Crassow większością głosów podani zostali oob. Bigot Préamenen, Gregoire, Daunou, Destournelles, Dupuis, Roßée, Malleville, i Desmeuniers. Jenerałowie, Menou, Lecourbe, Moreau, Dumas, Segur, Merlin i Valence mieli także za sobą po kilka głosów.

Mowią, że i papież swoiego pełnomocnika do Amiens wyśle.

Radca stanu Röderer przedstawił wczoray ciału prawodawczemu traktat pokoiu z Ameryką. W mowie swoiey z tey okoliczności mianey pomiędzy innem wyraził: " Ten traktat pociągnął za sobą pasmo traktatów, które rok 9 uświetniły. Przez łagodne warunki dała Francya poznać wszystkim Europy mocarstwom swoie spokoyne zamiary i umiarkowanie. Traktat ten tem trwalszym będzie, ponieważ dla obu stron rowne są korzyści. W reszcie przyiaźń stanow amerykańskich iest nader ważną dla Francyi co do osad. "Roztrząsanie tego traktatu, który ciało prawodawcze natychmiast trybunatowi przesłało, nastąpi d. 6 Grudnia.

Oto są niektóre wyiątki z mowy ob. Portalis przy oddaniu ciału prawodawczemu pierwszego tytułu Xięgi ustaw cywilnych:

" Rząd uważał bydź swoim naypierwszym obowiązkiem dopełnić życzenia narodu od dawna oświadczonego względem zaprowadzenia stałych ustanowień cywilnych. Na końcu ostatnich posiedzeń został wam rozdany proiekt Xięgi ustaw cywilnych, ażebyście go w użytecznym waszym spoczynku, na łonie nawet waszych familiy mogli rozważyć, poznać iego korzyści lub nieprzyzwoitości iakie wystawia

wielkiey familii, którey piecza wam iest powierzona. Liczne uwagi przysłane nam zostały: przyięliśmy ich z wdzięcznością, i wyciągnęliśmy z niektórych co było pożytecznego. Długiego potrzeba namysłu w rzeczach prawodawstwa, a w udzielaiących nam swego światła nie zazdrosników, ale pomocników uważać należy. Co za widok dla ludow, których wzrok iest na nas obronny! W tym samem dniu, w którym pokoy się zawiera, mam zlecenie podać do waszego potwierdzenia pierwszy proiekt Xięgi ustąw cywilnych! Pokoy i sprawiedliwość podaią sobie ręce w oczach ludu, który im świątynie wystawia. ...Czymże iest ta Xięga? Z biórem ustaw przeznaczonych dla zapewnienia praw cywilnych dla każdego z osobna. Ułożenie iey tysiącu trudnościom podlegało. Niektórzy zarzucaią nowey Xiędze, że wystawia szczątki praw rzymskich, dawnych zwyczaiow, naszych obyczaiow, i przeszłych ustaw. Chcąż wszystko obalić lub przeyść do ostateczności? Naypięknieysze systematy, nie są iak tylko świetnym błędem. Strzeżmy się mięszać tworczy gieniusz, z umysłem nowości wszystko obalaiącym. Jedne nauki, iedne kunszta, iedna nawet religia wiążą ludy polerowne, jakże przyymować systema one rozłączaiące? Zapytaymy się historyi: każdy lud oddalaiący się od ustanowień, które go oświeciły, dąży do zguby. Obowiązkiem naszym było wyczerpnąć z tych, którycheśmy doświadczyli, co miały użytecznego i zgodnego do wielkiego przedmiotu naszych śledzeń. Mniemaliśmy, iż należało nam zachować się w obrębach przez podanie zakreślonych. Stan człowieka względem Boga i stan człowieka względem całowieka iest w cale rożny. Rozumieliśmy, iż należało koniecznie położyć granice między ustawami religiynemi i cywilnemi. Potrzeba, ażeby prawodawca cierpiał to, co nawet sama Opatrzność cierpi. Postrzeżono niebezpieczeństwo definicyow, i opuszczono ie. Jakże okryślić tytuł *eudzoziemca i Francuza*? Smierć cywilna iest wyrokiem Xięgi ustaw; lecz ta nie powinna zastraszać człowieka cnotliwego; śmierć ta iest wyłączenie człowieka złego z społeczeństwa, z którym zostaie w stanie woyny, i powinna bydź powoli i z przygotowaniem wydana. Małżeństwo ten święty związek, który wczasie pomięszania wyobrażeń nie był tylko czczem słowem; kontrakt ten podpisany przez dwa iestestwa połączone miłością i interessem; kontrakt nakoniec zawarty między naturą i samą opatrznością, którego zamiarem iest płodzić i utrzymywać rodzay ludzki i powściągać rozwiezłość namiętności, został uroczyście postanowiony, rownie iak obowiązki dzieci względem rodzicow przepisane. Polerowne narody zabroniły związkow nie ślubnych, a wstyd ie potępia. Podług natury małżeństwo iest nierozwiązane; z tem wszystkiem znayduią się pod tak nieprzyiazną planetą zawarte związki, że rozwiązanie ich iest konieczne dla spokoyności dwoch osob, iedney przez drugą nieszczęśliwych, przepisana zatem iest ta rzadka okoliczność, w którey za pozwoleniem obu stron może nastąpić rozwod. Po małżeństwie i rozwodzie, zatrudniono się rodzicami i pokrewieństwem. Nic nie opuszczono, co tylko może zapewnić iedność familiy. Jedność familiy iest krzew, z którego wychodzą nie zniszczone gałąz-

ki kraiu. Prawa oyca, iako naturalnego przełożonego, są postanowione rownie iak obowiązki dzieci. Położono rożnicę między dziećmi zpłodzonemi z małżeństwa i dziećmi naturalnemi. Dawniey uwolniano się od ludzkości. Nieszczęśliwe owoce krewkości lub rozpusty były nigodziwie opuszczone; dziś staną się dziećmi krajowemi, dziećmi społeczeństwa i byt ich będzie zapewniony z maiątku rodzicielskiego. Traktat o własności iescze nie iest wygotowany. Dotąd oddzielne i przemiaiące ustawy były przedmiotem waszych narady; dziś całe prawodawstwo iest wam podane do potwierdzenia i waszym poruczone cnotom.„

Dnia 29. Listopada.

Będący dawniey w służbie Rossyi, teraz bawiący się w Paryżu P. du Hamel, został od dzisieyszego Imperatora na ten sam urząd wyniesionym z znaczną pensyą, który pod Pawłem I. sprawował sławny poeta La Harpe, to iest, ażeby uczone nowiny paryzkie Imperatorowi przesyłał. Będzie on utrzymywać prostą korrespondencyą z prezydentami akademii wyzwolonych nauk i kunsztów w Petersburgu baronem Nicolai i hrabią Strogonowem.

Wczoray radca stanu Boulay de Neurthe przyniosł do potwierdzenia ciału prawodawczemu traktat z Bawaryą. ”Ten traktat, rzekł imieniem rządu, iest przykładem oczywistem mądrości i umiarkowania rządu francuzkiego. Elektor bawarski zrzekł się wprawdzie tym traktatem prawa do wszelkich posiadłości swoich na lewym brzegu Renu; lecz lewy brzeg Renu został iuż Francyi odstąpionym przez obadwa traktaty w Campoformio i LuneWillu, zaczem zrzeczenie się elektora pomienionych kraiow, ma tylko bydź uważane, iako przystąpienie do traktatu luneWilskiego. Zaledwo wspomniony traktat podpisanym został, elektor oświadczył natychmiast gorące swoie życzenie, zawarcia z nami oddzielnego pokoiu, i ponowienia związkow przyiaźni, ktore dla iego domu tak użyteczne były. Mieliśmy wprawdzie wiele uraz do Bawaryi, wszak ona przeciw przymierzu roku 4, które ią z nami łączyło, woyska swoie na żołd angielski dawała; iednak pomimo tego wszystkiego woyska nasze zagarnąwszy Bawaryą dalekiemi były od zemsty, owszem przeciw wyraźnem życzeniom większey części mieszkańcow, rząd iey był przez Francuzow szanowany. Po tych wielkomyślnych postępkach Francyi, nastąpiło niemniey szlachetne umiarkowanie w pokoiu. Skoro tylko elektor oświadczył inne uczucia, natychmiast rząd francuzki skłonił się do skleienia dawney przyiaźni i dobrego sąsiedztwa po między 2ma państwami. Zapomniał o sobie samem, aby tylko słuszne wynadgrodzenia dla Bawaryi wyiednał. Wiadome są oddawna pretensye domu austryackiego do Bawaryi. Gdy w roku 1777 elektor bawarski umarł został potem za pośrzednictwem Fryderyka W. wstawieniem się Francyi i Rossyi zawarty traktat w Cieszynie roku 1779 waruiący całość Bawaryi. Francya wierna zawsze traktatu cieszyńskiego gwarantka, nawet po zmianie swoiego rządu, nie sądziła się bydź od tego obowiązku wolną. Dla tego i przy niniejszym pokoiu warowała całość kraiow, które Bawarya na prawym brzegu Renu posiada, albo

posiadać może. Za kraie, które elektor za lewym brzegu Francyi odstąpił, musi bydź należycie w Niemczech wynadgrodzonym i chociażby Rzeplita francuzka obojętną w tey mierze okazać się mogła, chce iednak okazać elektorowi swoią przychylność, i przyrzeka mu swoie pośrzednictwo, ażeby nie tylko całkowicie wynadgrodzonym został, ale nadto, ażeby mogł stać się potężnieyszym, niżeli był przed woyną. Przyiął także rząd na siebie wypłacenie tych długow lewego brzegu Renu, które przez administracye mieyscowe zaobligowane były. Widać zatem, że ten traktat w wszelkim względzie iest korzystny dla elektora bawarskiego.

Dnia onegdayszego radca stanu Brune przełożył ciału prawodawczemu traktat z z Neapolem. "Francya, rzekł, przez wypadek bitwy pod Marengo, która los całego świata rozstrzygnęła, a którey chwała należy się mężowi, na którego wydoskonalenie wysiliła się natura; Francya mowię mogła swoią potęgą Neapol z liczby państw wymazać; ale wielkomyślność zwycięzkiego ludu nie dozwoliła tego."

Jeszcze na dniu 13 Paździerdika postanowili konsulowie wyrokiem swoim, ażeby marynarka do stanu pokoiowego przyprowadzona była. Ten wyrok dopiero wczoray ogłoszony został.

Arcybiskup paryzki Juigné przysłał także swoią dymissyą.

Na mieysce radcy stanu Petiet został mianowany jeneralnym inspektorem armiiów jenerał Pille.

Prefekt Eymar oddał wyrokiem swoim wiadomy pomnik nieszczęśliwemu Eschen wystawiony pod dozor prezydentow miast d'Ouches, i Sarou.

W Madrycie ogłoszono punkta przedugodne między Francyą i Anglią, co iest znakiem, że to mocarstwo przystąpiło do tey umowy.

Jenerał Bernadotte, który się teraz w Paryżu znayduie wyieżdzaiąc z Rennes wydał odezwę do swoich żołnierzy, w którey dziękuiąc im za gorliwość w przywroceniu spokoyności Wandy, mowi; "Zasłużyliście na tyle chwały, że tey więcey nabydź iuż niepodobna."

Ob. Desgenettes chirurg jeneralny armii egipskiey przybył do Paryża. Szczepił on sam zarazę żołnierzom naszym, aby ich z nią oswoił.

W tym momencie rozchodzi się pogłoska, że za kilka dni pierwszy konsul wyiedzie do Lionu.

Z Moguncyi d. 1. Grudnia.

Wczoray odebraliśmy niespodzianą wiadomość przez nadzwyczaynego gońca z Paryża, że stan oblężenia trwaiący przez całą woynę naszego miasta następuiącym wyrokiem konsulow zniesiony został:

Konsulowie Rzpltey na przełożenie ministra policyi ustanawiaią 1) Znosi się stan obłężenia Moguncyi. 2) Ministrowie woienny i policyi maią ten wyrok przywieść do skutku. Dan w Paryżu d. 30 Brumaire (21 Listopada.)

Podp. *Bonaparte.*

Jenerał dywizyi Chambarlhac i jenerał Chalbot złożyli z wielką radością mieszkańcow swoią władzę woyskową w ręce cywilnych urzędników. Sztab głowny w Bingen zostaie. W całym departamencie nakazano łamanie kamieni dla naprawy twierdzy.

DODATEK

DO №. 101.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 20. Grudnia 1801.

Z Londynu d. 1. Grudnia.

Jedna z gazet ministeryalnych uwielbiaiąc teraźnieyszy pokoy czyni następuiącą uwagę: "Już to nie pierwszy pokoy dla nas z korzyścią wypada, w przeszłym wieku zawarliśmy 4 takie z Francyą, i tak traktatem w roku 1712 zyskaliśmy w Europie Gibraltar, w Ameryce Hudsonsbay, St. Christoph, Neufschottland i Neufnoudland: pokoiem w roku 1748 otrzymaliśmy Port Louis. Pokoy w roku 1762 przyznał Anglii Kanadę, Minorkę, Kap Breton, Florydę, Hondurasbay, i wyspy Grenada, St. Vincent, St. Lorenz, Tabago i Dominique w Ameryce, a w Afryce Senegal. Nakoniec pokoiem 1783 zyskaliśmy Negapatnam, wolny handel w Molukach, i 978 okrętow. Tak więc od lat 100 przeszło Francya każdy pokoy z Anglią okupuie swemi lub swoich sprzymierzeńcow osadami."

W sobotę d. 28 Listopada przybył z Kale do Dower pierwszy pakiebot z listami paryzkiemi, na którym przybyli także, goniec z depeszami do naszego rządu, i goniec z depeszami do obyw. Otto. Po przyyściu tych depeszy natychmiast członki gabinetowe zgromadziły się u lorda Hawkesbury, gdzie od 2 do 6 godziny po południu naradzenia trwały. Wczoray P. Hunter przybył gońcem z Paryża i zaraz powtorne zgromadzenie gabinetowe było u lorda Hawkesbury, poczem pomieniony goniec na powrot odiechał. Ta przemiana depeszow okazuie żywość negocyacyow, które się dotąd w Paryżu odprawiaią. Półkownik Singleton pasierb lorda Cornwallis powrocił tu z Paryża. Mowią, że P. Pitt miał się znaydować na wczorayszem gabinetowem zgromadzeniu.

Już teraz wiadomo, że zaięcie Hanoweru od woysk pruskich stało się tylko dla utrzymania tam spokoyności, i zasłonienia przed obcą napaścią.

Rząd nasz przy teraźnieyszem układaniu traktatu handlowego z Francyą wezwał do rady znacznieyszych kupcow Londyńskich.

Podpółkownik Doyle przybyły d. 27 Listopada z Quebek donosi, że w Kanadzie odkryto niebespieczny spisek, do którego zagraniczny agent w Nowym Jorku miał należeć. Znalazł on sposób wprowadzenia 800 ludzi do wyższey Kanady, pod pozorem, iż chcą tam osiąść. Ci mieli nagle zgromadzić się pod Montreal, to miasto

miasto zrabować, a potem rewolucyą w całey Kanadzie zrobić. Większa ich licz ba ściągnęła uwagę, przytrzymano ied nych, inni pouciekali. Sześciu dowodzców pod strażą osadzono. Przed 3ma laty podobnież usiłowano zrobić rewolucyą w Kanadzie pod dowodztwem nieiakiego M'Lean, który za to na szubienicę po szedł.

Cena srebra znacznie się podwyższyła.

Officyer ieden od woysk naszych wschodnio - indyyskich w Egipcie będących donosi z Rozety pod d. 4 Września, co następuie. " Za przybyciem naszym do Cosseir w wyższym Egipcie, rozpoczęliśmy drogę naszą przez stepy. Uszliśmy około mil 50 i kropli wody nieznalazłszy. Officyerowie iechali na osłach, ale biedne żołdactwo całą drogę pieszo odprawowało. Co mila padali oni pragnieniem i trudami osłabieni. Chorzy tak byli wyniszczeni, że woleli na ziemi leżać, niżeli krok daley uczynić. Jeden z naszych ludzi był okrutnie zamordowany od Arabow Beduinow po gorach się kryiących, którzy w nocy wypadaią dla chwytania obłąkanych. Armia przez 3 miesiące zostawała w Rhoba, skąd potem na statki zabrała się do Rozety, dokąd w dzień poddania się Alexandryi przybyła. Był to wielki cios dla jenerała Baird i całey armii, z Oceanu Indyyskiego, aż nad morze śrzodziemne przybydź w tęn czas, kiedy się iuż wszystko skończyło. Woyska, które kommodor Popham z przylądka Dobrey nadziei na okręty wsadził, przybyły do Egiptu, także iuż za późno. „

Na radzie gminney miasta Londynu d. 2? Listopada postanowiono dadź lordowi Keith, jenerałowi Hutchinson, i admirałowi Saumarez prawo obywatelstwa z podarunkiem kosztownych pałaszow, a officyerom i żołnierzom pod ich kommendą będącym przesłać podziękowanie.

Niektórzy hollenderscy pastorowie na Ceylanie, za to, że niechcieli czytać modlitw za Króla i królewską familią pozbyli swoich mieysc.

P. Windham na ostatniey audyencyi był bardzo łaskawie od Króla przyięty. — Okręty Ruyter i Calcuta odpłynęły z zapieczętowanemi rozkazami, iak się domyślaią, do ściągnienia woysk naszych z Madery.

Na rozkaz Xcia Jork z każdey kompanii gwardyi będzie 25 ludzi oddalonych. — Francuzkie paszporta powtórnie nadesłano, hiszpańskich ieszcze nie ma. — Zapewniaią, że P. Wickham w charakterze ambassadora do Sztokolmu wyiedzie.

Słychać, że parlament dzisiay się ma naradzać, aby przy powróceniu kommunikacyi z Francyą zapobiedz korrespondencyom szkodliwym.

Dnia 27 Listopada w wielu okolicach Anglii spadł śnieg na kilka stop wysokości. — Tegoż dnia lord Carysford nasz poseł w Berlinie zasiadł w izbie wyższey. D. 30 lord Glenbervick oświadczył w izbie niższey, że prz niesie bill uregulowania kommunikacyi z narodami, które z nami woynę toczyły.

Towarzystwo w Londynie zwane *Fishmongers* dało d. 19 Listopada wspaniałą ucztę z powodu podpisania przedugodnych punktów pokoiu między Anglią i Francyą. Pomiędzy wielu znakomitemi osobami znaydował się także na niey Ob. Otto. Spełniano wiele zdrowiow, a między innemi pierwszego konsula. Otto sie-

dzący po prawey ręce prezydenta podniosł się na to zdrowie, podziękował towarzystwu imieniem swego rządu i narodu francuzkiego. " Pokoy, przydał, iest powszechnym życzeniem obu ludów. W każdym czasie okazywały one ieden dla drugiego wielki szacunek. Już tylko iedno pozostaie życzenie do spełnienia dla ich i całego świata szczęśliwości: to iest, żeby się oba narody kochały! Mądrość i umiarkowanie ich rządow zapewne to sprawis. „ Długie oklaski dowiodły, iż to życzenie iest od wszystkich pożądane. Lord Hawkesbury dla słabości swoiey nie mogł się na tey uczcie znaydować. Lord Harvey, iego szwagier, dziękował imieniem iego towarzystwu za spełnione zdrowie, i cieszył się z obchodu epoki, która obiecuie nakoniec stały pokoy. Te wyrazy sprawiły znowu naywiększe radości poklaski. Sala iedna znaywiększych w Londynie była bogato przybrana. Wety dawano w inney sali ieszcze piękniey przybraney. Na środku stołu na 100 osób nakrytego wznosiła się świątynia pokoiu, nad którą powiewały złączone obu narodow bandery z napisem: " Wieczny pokoy między W. Brytanią i Rzpltą Francuzką. „ Spodem z iedney strony znaydował się podpis: „ Paryż w d. 18 Brumaire! „ z drugiey: „ Londyn w d. 1 Października! „ Delikatne przystosowanie tych napisow naywiększe sprawiło ukontentowanie. Towarzystwo to złożone z urzędnikow mieyskich i naybogatszych kupcow Londynu było bardzo liczne."

W pierwszem zapale publiczność rozumiała, że bieg negocyacyow poydzie z szypkością iey życzeń; lecz plan obszernego gmachu, który się wzniesie w Amiens; potrzebuie wielkiego zbioru materyałów, które nie z samey tylko Francyi i Anglii, ale z całey Europy muszą bydź zwożone. Kongres w Amiens obeymie interessa całego polerownego świata. W tym ogromnym budynku będą przelane dawne traktaty, kodexa, systematy, polityka, przymierze i interessa rodzaiu ludzkiego.

Z Ratysbony d. 1. Grudnia.

Podług listów z Wiednia, C. K. poseł w Berlinie hrabia Stadion na notę tego dworu pod d. 26 Października sobie podaną oddał d. 17 Listo: następuiącą odpowiedź: "J. C. K. M. widział z ukontentowaniem, że Król Jmć Pruski oddaie sprawiedliwość dalekim iego od osobistości zamiarom. Niemogł on wskazać inney drogi do obiorow na urzędy duchowne bez zapomnienia na obowiązki, które nań wkłada dostoyność naczelnika Rzeszy, i obrońcy niemieckiego kościoła. Pozostanie więc przy zasadach które mu konstytucya przepisuie. Ale Cesarz rownie troskliwie strzegąc ustaw Rzeszy iak i traktatów, może przypuscić traktat lunewilski, który nie zawiera żadnego wynadgrodzenia że szkodą 3ch duchownych elektorstw. Warunki tyczące się wynadgrodzeń znayduiące się w artykule 5, mowią o wynadgrodzeniu w Niemczech Xcia Toskańskiego za utratę kraiow włoskich, a w 7 artykule zabezpieczaią wynadgrodzenie elektorom za kraie na lewym brzegu Renu, stosownie do zasad ułożonych na kongresie rasztadzkim. Więc podług myśli traktatu ci tylko Xzta maią prawo do wynadgrodzeń, którzy istotnie kraiow swych odstąpili. Nadto żaden artykuł traktatu nie wspomina, ażeby sekularyzacya powszechną bydź miała, więc z iak naywiększą słusznością dopełniaiąc tego, co traktat zawarował, te tylko państwa sekularyzowanemi bydź mogą, od których exystencyi utrzymanie konstytucyi nie zależy. Ztąd wypada że Xstwa duchowne, na których całość konstytucyi Rzeszy polega, iakiemi są elektorstwa duchowne, utrzymanemi bydź muszą. Zniesienie onych niszczyłoby zasady pokoiu westfalskiego, na których zasadzona iest konstytucyyna rownowaga w Rzeszy mię-

)2(

dzy stroną dysydencką i katolicką. Gdy nadto pokoy lunewilski waruie wynadgrodzenia, ztąd wypada, że nikt w Niemczech bez sprzeciwienia się temu traktatowi nie może więcey żądać, niż utracił. Jeżeli podług tego odstąpienia dokładnie ocenione zostaną, i rownież obrachuią się dochody dobr duchownych na sekularyzacye przeznaczonych, tedy nie wątpi Cesarz Jmć, że ta całkowita summa nie wystarczy do zadosyć uczynienia warunkow traktatu, bez uszkodzenia elektorstw duchownych. W tem przekonaniu przyymuie Cesarz Jmć rownie z ukontentowaniem iak wdzięcznością zapewnienie Krolow, że w tey mierze chce zamiary Cesarskie popierać. Gdy Krol Jmć Pruski wraz z całą Rzeszą ratyfikował lunewilski pokoy, zostaie więc istotnie obowiązanym wstawić się za wynadgrodzeniem Xcia Toskańskiego. Aż dotąd nic Cesarza ani też Rzeszy nie obowięzywało do wstawienia się za Xciem Oranii, o ktorym traktat lunewilski nic nie wspomina. Zachodzi więc rożnica między wynadgrodzeniem obu tych Xżąt. Tym czasem Cesarz Jmć powoduiąc się tą przyiaźnią, ktorą zawsze z Krolem zachowywał, wszelkiey usilności dołoży, do oznaczenia dla Xcia Oranii przyzwoitego w Niemczech wynadgrodzenia, iako też i dla tych Xżąt, za ktoremi Krol Jmć Pruski szczegolniey się interesować będzie, byleby tylko ich wynadgrodzenie nie sprzeciwiało się wzwyż pomienionym zasadom.,,

---

DONIESIENIA.

Z strony Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa, wszystkim komu o tym wiedzieć należy wiadomo czyni się: iż do maiątku wszelkiego ruchomego, i nieruchomego, po zmarłym niegdyś Marcinie Harlandrze doktorze cyrkularnym tuteyzym zostałego, w tey prowincyi znayduiącego się, zbieg wierzycielow otwartym został:

Wszyscy przeto w ogule wierzyciele, którzy do roszczenia przeciw zadłużoney massie rzeczonego Marcina Harlandra pretensyi prawo iakie mieć sądzą, niniey szemi tym końcem zapozywaią się, ażeby do dnia 26 Lutego 1802 pretensye swoie, (przez podawane w sposobie procesu ordynacyynego przeciwko ustanowionemu w osobie adwokata prowincyonalnego P. Karola Kregczyka Kuratorowi, teyże zadłużoney massy prozby,) przed sądami magistratu tuteyszego tym pewniey wyznali, i w tey prozbie nie tylko żałoby swoiey rzetelności, ale nadto prawo, mocą ktorego w tey lub owey klassie umiesczonemi bydź pragną, mocno udowodnili, gdyż po upłynieniu rzeczonego terminu, nikt więcey słuchanym nie będzie, i owszem tym, ktorzy w pomienionym ciągu czasu, swoich pretensyy sądowi nie oznaymili, do takowegoż ogolnego zadłużonego maiątku nie ruchomego i ruchomego, w tey prowincyi znayduiącego się, iaki teraz iest i na przyszłość okazać się może, i ile przez oświadczaiących sie wierzycieli uszczuplonym zostanie, zgoła bez wszelkiego wyłączenia takowe likwidowanie, chociażby im nawet prawo wynadgrodzenia służyło, albo chociażby też rzecz iakową prawem posiadłości, z teyże massy windykować im należało, albo chociażby nakoniec, rzetelność żałoby swey przez zastaw lub hypotekę ostrzeżoną mieć sobie wykazali, tak dalece zabronione będzie, iż podobni wierzyciele, gdyby co zadłużoney massie winni byli, niewchodząc w to, iż im się, prawo wynadgrodzenia, zastawu, własności, lub hypoteki należy. Dług massie należny zapłacić obowiązanemi i przymuszonemi będą.

Mimo tego przznacza się wszystkim wierzycielom dzień 27 Lutego 1802 godzina 10 ranna, tym celem, ażeby stawiwszy się albo osobiscie, albo przez siebie umocowanych pełnomocnikow, ustanowić się maiącego na dniu 10 Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana tymczasowego kuratora dobr albo potwierdzili, albo innego ustanowili, tudzież deputacyą kredytorow obrali, i nakoniec władze teyże deputacyi wierzycielow, iako i kuratora dobr ograniczyli, w przypadku zaś przeciwnym gdyby w dniu przeznaczonym nikt z wierzycieli pomienioney massy nie stawił się, sąd magistratualny Krakowski tak kuratora dobr, iako i deputatow (acz by też i z niebespieczeństwem nie stawiących się obierze, i ich władzę oznaczy.

Stosownie więc do tego obwieszczenia, każdy z wierzycieli rządzić, i szkody strzedź się ma, tak bowiem opiewaią tuteysze kraiowe prawa.

Dan w Krakowie dnia 17. Listopada 1801.

J. Gellinek.
M. Wohlmann.
Krzyzanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Sto. Miasta Krakowa.
Hohn, secre.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszemi dowiadomości podaie iż przychyliwszy się do prożby Franciszka Szteinera C. K. Tabaki Ferlegera w Krzeszowicach zostaiącego względem umorzenia Wiedeńskiey nadworney kameralney obligacyi pod 1wszym Stycznia r. b. pod Nrem 40043 w summie zł. ryń. 1250 na osobę rzeczonego Franciszka Szteinera wypisaney, a przez niego na przedmieściu Krakowskim klepare zwanym, na dniu 26tym Czerwca b. r. zgubioney, pod dniem 6 Października 1801 podadney, wszystkim którzyby do rzeczoney obligacyi pretensye iakimkolwiek bądź sposobem rościć sobie mogli, iako i posiadaczowi teyże obligacyi ninieyszemi zaleca, ażeby swoie pretensye w przeciągu roku iednego w tuteyszym Magistracie likwidowali, posiadacz zaś teyże obligacyi, aby one do prześwietney C. K. tuteyszey tabaczney administracyi w tymże samym czasu przeciągu złożył, magistrat nakazuie; albowiem po upłynionym tym terminie, nikt więcey słuchanym nie będzie, a wspomniona obligacya, za niebyłą poczytana, i przez sąd zupełnie umorzona zostanie. Dan w Krakowie d. 3 Listopada 1801

J. Gellinek
Krzyżanowski.
Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kozłowski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią ninieyszym Edyktem P. Walentemu Twardowskiemu, iż Jozef i Jan Arwowscy Bracia na niego iako też i na Xiędza Kaietana Łapińskiego w Krasnym mieszkaiącego, X. Jędrzeia Paczewskiego proboszcza Kościoła S. Ducha, X. Leopolda przeora i cały konwent karmelitow bosych, X. Woyciecha Ratkowskiego i Emiliana Maydeckiego przeorow zakonu dominikanow Lubelskich; X. Konrada Kowalskiego gwardyana zakonu Lubelskiego OO; reformatow, X. Tadeusza Boguckiego gwardyana zakonu Lubelskiego OO. franciszkanow, X. Rycharda Matnyckiewicza gwardyana konwentu Lubel. OO. bernardynow. X. Woyciecha Putoskiego przeora konwentu Lubel. karmelitanow. X. Waleryana Kupińskiego przeora konwentu Lubel. XX. augustyanow i Wielebną Urszulę Rynicką konwentu Lubel. zakonic S. Jozefa i cały konwent, do sądow tuteyszych o skasowanie Testamentu niegdy Jacka Twardowskiego żałobę podali i pomocy sądowey ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś Sądy te, dla niewiadomości o iego zamieszkania mieyscu, lub czyli on się w C. K. dziedzicznych Państwach znayduie, iemu za obrońcę tuteyszego adwokata Pana Hekenszmida z iego niebezpieczeństwem i na iego koszt przydały, z ktorym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w w przeciągu 90 dni lub sam się stawił, albo iezeli ma iakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec sobie innego patrona obrał, tego Sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać był winien.

Wydzga.
Purtscher.
Friedenthal.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniey. Dan w Lublinie 13 Paździer: 1801.
Sahaneck.

Rozporządzenie Ces. Krol. Gubernium Galicyi Zachodniey.

Bez paszportow ministeryalney deputacyi bankowo - nadworney niewolno także starey miedzi wyprowadzać.

Uważaiąc, że miedź stara w kraiu zbierana do przerobienia tylko iest zdatną, a zatym szczegolnie za miedź nieprzerobioną uważana bydź może, według nadeszłego dekretu nadwornego pod 24 Września t. r. starey nawet miedzi bez danych pąszportow ministeryalney deputacyi bankowo - nadworney wyprowadzać nie wolno.

Lecz takowe paszporty w ten czas tylko dawane będą, kiedy C. K. dyrekcya sprzedarzy produktow gorniczych starą do wyprowadzania przeznaczoną miedź należycie wyprobowawszy uzna, że ią nie zamiedź nieprzerabianą, tylko za towar miedziany do używania ieszcze zdatny, i stosownie do ogłoszoney ztąd pod 11tym Kwietnia 1800 naywyższey ustawy wywożonym bydź mogący uważać należy.

Ta zatym naywyższa uchwała podaie się do powszechney wiadomości i zachowania. W Krakowie dnia 30. Października 1801.

Jan Nepomucen hrabia de Trautmannsdorf,
kraiowy Gubernator.

Augustyn Reichman de Hochkirchen.
Fran: Xawery Runtschner de Ruhmberg.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem JO. Xciu Alexandrowi Sapiehi, iako administratorowi massy sukcessionalney Xiężny Anny z Sapiehow Jabłonowskiey, tudzież Teofili z Jabłonowskich Sapieżynie, Xciu Franciszkowi Sapiehi, Annie Potoczki, Karolinie Sołtykowy, Amalii Jelski, i Maryannie Pużyninie wspomnioney Xiężny Jabłonowski sukcessorom, że Jan Fisz u sądow tych o wypłacanie dożywotniey pensyi po 5 czer. zł. na każdy miesiąc i o powrocenie kosztow prawnych, załobę na nich podał i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doprasżał się.

Gdy zaś Sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowani mieszkaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże adwokata tuteyszego Fiederowicza, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym procefs ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w przeciągu dni 90 albo przez kuratora Excepcyą tutay podali, albo ieżeli maią iakie prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych srzodkow prawa używali, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie podług opiewu Ces. Krol. praw przypisać byli winni.

Wydzga.
Brozowski.
Purtscher.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Gallicyi zachodniey. Dan w Lublinie d. 13 Października 1801.

Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem wszystkim i każdemu z osobna komu o tem wiedzieć należy: że w domu Franciszka Salezego Grzybowskiego tu w Krakowie na ulicy Szewskiey stoiącym pod Nrem 343 pieniądze z roznych monet składaiące się a w wartości do 458 zł. ryń. 34 kr. wynoszące są wykopane, i że właściciel tych pieniędzy nie iest wiadomy. Wszyscy zatym którzy do takowych pieniędzy prawo iakie mieć rozumieią, pod tym rygorem wzywaią się; ażeby do dnia 15 Stycznia 1802 roku w C. K. sądach szlacheckich tuteyszych prawo swoie okazali tym pewniey; gdyż inaczey przysądzenie tych pieniędzy wykopanych podług przepisu prawa nastąpi. W Krakowie dnia 20 Października 1801.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodnie.

Brzorad.

Francis̈zek Opanowski będący w roku 1794 traktierem w Krżeszowicach przy Krakowie, nie maiąc od kilku lat wiadomości o żonie swoiey Rożali z Troianowskich Opanowskiey, gdzie by się obracała; uprasza na miłość bliźniego, ieżeliby kto wiedział o niey, lub o iey śmierci, aby raczył donieść do Wacława Troiana traktiera na Białey przy Bielsku.

Kamienica pod Nrem 315 na ulicy Sżey Anny w Krakowie na sześć okien szeroka z piwnicami pod całą, tyłem obszernym iest do sprzedania ktoby sobie nabyć życzył, ma się udać do dziedzica iey tamże mieszkaiącego na dole.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Ur. Adamowi Krasińskiemu, że Ur. Jozef Popiel u sadow tych o powrocenie skryptu na summę 500 czer: zł: na rzecz JW. Adama Krasińskiego Biskupa Kamienieckiego danego, żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się

Gdy zaś Sądy te, nie maiąc wiadomości czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu patrona tuteyszego oboyga praw doktora Madanna, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym procefs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu w cześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K praw, samby sobie przypisać był winien.

Dań w Lublinie d. 28. Października 1801.

Wydzga.
Partscher.
Munch.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelskich Gall. Zachod.
Sahaneck.

C K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Rafałowi Kamienieckiemu: że Pan Francisżek Koczowski u Sądow tych, o zapłacenie summ 575 zł. pol. i 2500 zł. pol. z prowizyami, żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego Męcińskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym procefs ten stosownie do przepisu, ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: d. 17 Lutego 1802 r. sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania, wynikać mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie dnia 31 Października 1801.
Brzorad.

Z Strony C. K. Kameralnych Dobr Niepołomskiey Dyrekcyi następuiące Relig: funduszu dobra na 3 po sobie następne lata od 24 Jan: 1802 począwszy zaarendowane będą iako to:

1mo. Ludwinow cum Katarzynsko, & Podobinsko w cyrkule bocheńskim, z ktorego cena fiskalna . . . . Z.R. 828

2do. Zabłocie przy Podgorzu cena fiskalna . . . . . . 77 . 23 kr.

Ochotę licytowania maiący, maią się na dzień 19 Marca 1802 roku w Ces. Kro. cyrkularney kancellaryi Bocheńskiey o godzinie 9 zrana znaydować i w wadyum 10 od sta zaopatrzyć.

Inne Arendy kondycye przed Licytacyą samą ogłoszone będą.

W Niepołomicach dnia 31 Octobris 1801.

Krömer.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem U. Kasprowi Tretterowi; że Michał Łaguna u sądow tych w sprawie o summę 2050 zł. pol. c.s.c. żałobę na niego podał, i o pomoc sądu do ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się,

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu patrona tuteyszego Adv: Reinbergera z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem nonieyszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest: w 90 dniach excypował i albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie, przypisać winien był.

Dan w Lublinie dnia 4 Listopada 1801 Roku.

Wydzga.
Brozowski.
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lubl. Gal. Occidentalis

Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey, oznaymuią tym Edyktem Ur. Krzysztofowi Miaskowskiemu wsi Wypnicha dziedzicowi, że JX. Woyciech Mrowiński przeciw niemu w sprawie zapłacenia summ 1170 zł. pol. 270 zł. pol. 270 zł. pol. i 270 zł. pol. za zatrzymaną dziesięcinę z lat 1795, 1796, 1797 i 1798, sub praes. 20 Października r. b. do Nru E. 16010tiego, żałobę na niego podał i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu patrona tuteyszego Reinbergera z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostaie, on przeto Edyktem nioieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest, w przeciągu 90 dni sam stanał, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiąca, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 30 Października 1801

Wydzga.
de Weinling.
Brozowski.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniey

Sahaneck.

Ponieważ w obwieszczeniu licytacyi dobr pod dniem 12 Października r. t. publiczności oznaymiło się, że dobra Szczepanowice szkoły głowney Krakowskiey należące, a w cyrkule Konieckim leżące, warędę wypuszczone bydź maią; tak się nonieyszemi każdemu wiadomo czyni, iż te dobra na przyszły rok warędę puszczone nie będą. W Krakowie d. 4 Grudnia 1801.

Saranz Registrator.